

Január 6. (2013-ban)

Úrjelenés – Vízkereszt liturgikus szövegei

Az előesti csonka nagy alkonyati zsolozsmán

Uram, tehozzád után

2. hang. Mindnyájunk megvilágosítóját, * ki keresztséget jött kérni, * látván az Előhírnök * örvend lelkében és remeg, * és kezével mutatván őt a körülállóknak mondja: * Ez menti meg Izraelt, * megszabadítván bennünket a haláltól! * Ó, ártatlan Krisztus Isten, dicsőség néked!

Megváltónk kereszttételésekor egy szolga által * és a Szentlélek bizonyágtétele alkalmával * az angyali seregek elszörnyűködtek, * mennyből pedig az Atya szózata hangzott: * Íme ő az, kit az előhírnök kereszttel, * az én kedvelt Fiam, kibem nékem kedvem telik. * Krisztus Istenünk, dicsőség néked!

A Jordán habjai * téged, ó, élet forrása, befogadtak, * és a vigasztaló Lélek galamb képében leszállott, * és szolgálja előtt meghajtja a fejét az, * ki meghajlítja az egeket, * és a szolga kiáltja és hangoztatja a Teremtőnek: * Mért parancsolod nékem, hogy erőmet felülmúló dolgot cselekedjem? * Énnekem van szükségem a te kereszttelédre, * ó, halhatatlan Krisztus Istenünk, dicsőség néked!

Üdvözíteni akarván az eltévelyedett embert, * nem tartottad méltatlannak, * hogy szolgálai alakot ölt magadra, * hiszen hozzád, mint királyhoz és Istenhez illő volt, * hogy érettünk elfogadd azt, ami a mienk. * Mert mikor te, Szabadítónk, testileg megkeresztelkedtél, * bennünket a bűnbocsánatra méltattál. * Azért mi hozzád így kiáltunk: * Jótevő Krisztus Istenünk, dicsőség néked!

Dicsőség. Most és. Meghajlítád fejedet az Előhírnöknek, * és összetörted a kígyók fejeit, * leszállván a habok közé * mindeneket megvilágosítottál, * hogy dicsőítsünk téged Üdvözítő, * mint lelkünk megvilágítóját.

Szombati prokimen. Az első olvasmánycsoport után

Tropár. 5. hang. Megjelentél a világnak, * ki a világot teremtéd, * hogy megvilágosítsd a sötétségben ülőket, * Emberszerető, dicsőség néked!

A második olvasmánycsoport után

Tropár. 6. hang. A bűnösöknek és vámszedőknek * könyörületed sokasága szerint * megjelentél Üdvözítőnk, * mert hol kellett volna inkább világosságot árasztanod, * mint a sötétségben ülőknek, * dicsőség néked!

Prokimen 3. hang. Az Úr világosságom és szabadulásom, kitől féljek? (*Zsolt 26,1*)

Vízszentelés...

Nagy esti zsolozsma lítiával

Lítiai sztihirák

4. hang. *Bolgár dallam.* Ki a világossággal, mint köntössel körül van öltve, * a mi üdvünkért miattunk szállott le a földre, * és ma a Jordán habjaiba merül alá, * nem magának lévén ezen megtisztulásra szüksége, * hanem nekünk szerzé emez újjászületést. * Csodálatos az ő működése, * mert tűz nélkül olvaszt, és törés nélkül épít, * és üdvözíti az általa fölvilágosodottakat, * Krisztus Istenünk, * a mi lelkünk Üdvözítője!

Dicsőség. 8. hang. Uram, be akarván tölteni, * amit örök időktől fogva megállapítottál, * a te titkaid szolgálatára minden teremtményeidből egyeseket kirendeltél; * az angyalok közül Gábor arkangyalt, * az emberek közül Szűz Máriát, * a mennyboltról a csillagot, * a folyóvizekből a Jordánt, * melyben a világ gonzságát lemostad, * Üdvözítőnk, dicsőség néked!

Most és. 8. hang. Ma a teremtmények megvilágosítottak, * ma mindenek vigadoznak, * a mennyieiek a földiekkel, * az angyalok az emberekkel, * mert ahová a király megérkezik, * a kísérete is vele jő. * Siessünk mi is a Jordánhoz, * és lássuk Keresztelő Szent Jánost, * miként keresztteli a nemteremtett és bűnnélküli Lényt, * és az apostol szavával összhangzóan kiáltjuk: * Megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek, * megvilágosítván * és gazdag kegyelmet adván a híveknek.

Előverses sztihirák

2. hang. A Jordán folyó mellett * látván János téged magához közeledni mondá: * Krisztus Isten, miért jöttél a te szolgálódhoz, * ki a bűnt nem ismered? * És kinek nevében keresztteljelek? * Az Atyának nevében? * – de te azt magadban hordozod! * A Fiú nevében? * A megtestesült Fiú te magad vagy! * A Szentlélek nevében? * Ezt is tudod a hívek ajkaira leküldeni. * Ki megjelentél, * Isten, könyörülj rajtunk!

Elővers: A tenger látta ezt és futott, a Jordán visszafordult.

Láttak téged a vizek, Isten, * láttak a vizek és féltek, * mert a te dicsőségedre a kerubok nem mernek föltekinteni, * s a szeráfok sem szemlélhetik azt, * de rettegéssel állva színed előtt, * némelyek viselik, mások dicsőítik a te isteni erődöt. * Ezekkel együtt, Irgalmas, * mi is dicsérjük a te erődöt mondván: * Ki megjelentél, * Istenünk, könyörülj rajtunk!

Elővers: Mi lelt téged, tenger, hogy futottál, és téged, Jordán, hogy visszafordultál?

Ma a menny és a föld Teremtője * testileg érkezik a Jordán folyóra, * hogy mint bűnnélküli lény keresztséget kérjen, * s hogy megkereszteltessék szolgálja által * a mindenek Uralkodója, * és az emberi nemnek víz általi megtisztulást ajándékozzon. * Őneki kiáltjuk: * Ki megjelentél nekünk, * mi Istenünk, dicsőség néked!

Dicsőség. Most és. 8. hang. A magtalantól született fényes Világító * megértvén, hogy a Szűztől született Nap * keresztséget kér tőle, * borzalommal és örömmel kiáltott fel hozzá: * Te szentelj meg engem, Uralkodó, * a te isteni megjelenéseddél!

Tropár. 1. hang. A Jordánban...

A reggeli zsolozsmán

Tropán. A Jordánban...

Katizmálion. 3. hang. Mintája: A te szüzességed... A Jordánban való megjelenéskor, * és Szent Jánostól való megkereszteltetésedkor, Krisztus, * bizonyosság tétetted felőled, * hogy kedvelt fia vagy a mennyei Atyádnak. * Azért, mint az Atyával egy örökvalóságú jelentél meg, * a Szentlélek pedig reád szállott, * kitől mi megvilágosítottván fölkiáltunk: * Dicsőség a Szentháromságban élő egy Istennek!

Katizmálion. 4. hang. Jordán folyó, miért ámultál el, * látván a láthatatlant mez nélkül? * Láttam és megrendültem, – mondja ez * – és a mindenek Ura előtt hogyne rettegtem volna én, * kitől az angyalok is rettegnek. * Az ég megfélemlt, a föld megrendült, * a tenger háborogni kezdett, * és minden láthatók és láthatatlanok borzalommal teltek el. * Krisztus megjelent a Jordánban, * hogy megszentelje a vizeket.

Sokirgalmú után

Magasztalunk téged, * életadó Krisztus, * ki miérettünk a Jordánban * Jánostól megkereszteltettél.

Előversek: Könyörüljön rajtunk az Isten, és áldjon meg minket, derítse föl reánk az ő orcáját, és könyörüljön rajtunk.

Fölemelik Uram a folyók, fölemelik a folyók szavukat.

Azért emlékezem rólad, a Jordán földjéről és a Hermon hegyéről.

Dicsőség. Most és.

Katizmálion. 4. hang. Jordán habjaiba öltözködtél, * ki a világossággal, mint köntössel körül vagy öltve, * melyekben az engedetlenség által elbukott Ádám természetét megújítottad, Isten Igéje. * Azért magasztalunk téged, * és szent megjelenésedet dicsőítjük.

Ifjúságotól... 28. oldal.

Prokimen 4. hang. A tenger látta ezt és futott, * a Jordán visszafordult.

50. zsoltár után

Dicsőség. 2. hang. Bolgár dallam. Ma örömmel telik be a mindenség: * Krisztus megjelent a Jordánnál.

Most és. Ugyanaz.

Elővers: Könyörülj rajtam Isten... 6. hang.

Isten Igéje jelent meg testileg az emberi nemnek, * keresztelésre lépett a Jordánba, * s az Előhírnök így szólott hozzája: * Hogy tárjam ki kezeimet, * s érintsem a mindenek fenntartójának fejét? * Bárha Máriának vagy is magzata, * tudom, hogy öröklétű Isten vagy, * földre szállasz, kit a szeráfok zengedeznek, * s mint szolgál nem tanultam uramat keresztelni. * Fölfoghatatlan Urunk, dicsőség néked!

Kánon. 2. hang

I. Megnyitá a tenger fenekét * a küzdelemben erős Úr, * és övéit megszabadítá, * az ellenséget pedig * a hullámokba temeté, * mert ő megdicsőült.

III. A mi királyainknak erőt ad az Úr, * és fölkentjeinek erejét fölemeli; * a Szűztől születik * és a keresztvízre siet; * hívek, őneki kiáltjuk: * Nincs szent, mint a mi Istenünk!

IV. Meghallám Uram a te szózatodat, melyről mondád: * Ez a pusztában kiáltónak szava! * – miként mennydörögtél a sok víz fölött * bizonyosságot tevén a te Fiadról, * – mely megerősített a leszálló Szentlélektől, ki mondá: * Te vagy Krisztus, * isteni bölcsesség és erő!

V. Jézus az élet kezdője, * az első ember átkát jött feloldani; * ő maga, mint Isten, * megtisztulást nem kíván, * de az elesett embert tisztítja meg a Jordánban, * megtörvén az ősi ellenkezést, * és ajándékozván a világnak lelki békességet.

VI. A kiáltó szava, a világosság hordozója, * a Nap hajnali csillaga, az Előhírnök * mindenkinek kiáltja: * Térjetek meg és tartsatok bünbánatot, * mert jó az Üdvözítő, * megváltandó a világot az enyészettől!

A VI. óda után

Konták. 4. hang. Kijelentéd...

Ikosz. A pogányok Galileájára, Zabulon vidékére és Neftalim földjére – mint a próféta mondá – nagy világosság gyanánt ragyogott föl Krisztus. A sötétben ülőknek világosságuk támadt, mely Betlehemből ragyogott föl, vagyis inkább Máriától, az Úr, ki az egész mindenséget bevilágítja sugaraival, mint az igazság napja. Jöjjetek azért Ádám meztelen ivadékai mindnyájan, öltösködjünk magunkra őt, hogy fölmelegedjünk. Mert mint a meztelenek befedezője és a sötétben élők megvilágítója jelentél meg, * megközelíthetetlen világosság!

VII. A tüzes kemencébe zárt jámbor ifjakat * a Lélek permetező harmata, * és az angyal megjelenése * a veszélytől megőrizte; * azért a lángok özönében harmattal nedvesítette * hálásan kiáltanak: * Áldott vagy te, mi Istenünk, * atyáinknak dicsőített Ura!

Elővers: Dicsérjük, áldjuk...

VIII. Dicsőséges titkot rejtett magában a babiloni kemence, * mely harmatot árasztott az ifjaknak; * ellenben a Jordán habjainak * a szellemi tüzet kellett befogadniok * a testileg keresztelkedő Alkotó megjelenése által, * kit áldanak a népek, * és magasztalnak mindörökké!

A IX. óda előéneke:

Magasztald * én lelke * azt, ki megkeresztelkedni * a Jordánhoz érkezik.

IX. A nyelv képtelen, * hogy téged eléggé dicsérjen, * s az emberi elme gyarló, * hogy téged méltóan magasztaljon, ó, Istenszülő. * De jóságos lévén, * fogadd el a mi jó szándékunkat, * mert hálás szeretetünkről meg vagy győződve, * s mivel te vagy a kereszténység pártfogója, * azért dicsőítünk téged!

Fényének. Megjelent az Üdvözítő, a malaszt és igazság, a Jordán habjai között, és a sötétségben és halál árnyékában ülőket megvilágosította, mert eljőve úgy nyilatkozta ki magát, mint megközelíthetetlen világosság.

Dicséreti sztihirák

1. hang. Világosság a világosságtól * tündöklött fel e világnak, Krisztus Üdvözítőnkben, * ki Istennek jelenté ki magát, * azért ő, emberek jertek, imádjuk őt! *Kétszer.*

Miképpen tiszteljünk téged méltóan * mi, a te szolgálid, ó, Uralkodó Krisztus, * ki a vízben mindnyájunknak megújulást szereztél?

A Jordánban keresztelkedvén, mi Üdvözítőnk, * a vizeket megszentelted * és szolgálid kezének reátevése által * a világ szenvedéseit meggyógyítottad. * Nagy a te megjelenésed titka, * emberszerető Uram, dicsőség néked!

Igaz világosságot árasztott ránk, * és mindenkinek fölvilágosulást ajándékoz, * velünk keresztelkedik meg Krisztus, * minden tisztaság birtokosa, * ki megszentelést hoz a vizekre, * és azt a lelkek megtisztítójává teszi, * ki földinek mutatkozott, de értelmileg az eget is meghaladja. * A fürdőből üdvösség, a vízből lélek, * a lebecsátkozásból Istenünkhöz való fölemelkedés lesz. * Csodálatosak a te műveid, * Urunk, dicsőség néked.

Ki az eget felhőkbe öltözteti, * azt ma a Jordán habjai veszik körül, * és az én megtisztulásomat teszi tisztábbá, * ki elveszi a világ bűneit; * a Magasságbeli Lélek pedig, mint rokonáról tesz tanúságot fölöle, * hogy a fonséges Atya egyszülött Fia ő, * kihez így kiáltunk: * Ki megjelentél és üdvözítettél minket, * Krisztus Istenünk, dicsőség neked.

Dicsőség. 6. hang. A Jordán vizébe öltözködtél Üdvözítőnk, * ki a világossággal, mint köntössel körül vagy öltve, * és az Előhírnöknek fejedet meghajtád, * ki az eget és a földet arasszal méred, * mentsd meg népedet a csalárdságtól, * és üdvözítsd a mi lelkünket.

Most és. Ma az Üdvözítő a Jordán folyóhoz jő megkeresztelkedni, * ma Keresztelő János az Úr Jézus fejét érinti, * a mennyei erők megrémültek, * látván a dicsőséges titkot, * a tenger látta ezt és futott, * a Jordán látta és visszafordult, * mi pedig megvilágosítván kiáltjuk: * Dicsőség a földön megjelent * és a világot felvilágosító Istennek!

Nagy doxológia. Tropár. A Jordánban...

Szent Bazil Liturgiája

I. antifóna

Kijövén Izrael Egyiptomból, * Jákob háza az idegen nép közül.

Az Istenszülő imái által, * Üdvözítő, üdvözíts minket!

A tenger látta ezt és futott, * a Jordán visszafordult. – Az Istenszülő... (Zsolt 113,1.3)

Dicsőség. Most és. – Az Istenszülő...

II. antifóna

Szeretem, mert az Úr meghallgatta könyörgésem szavát.

Üdvözíts minket Isten Fia, ki a Jordánban János által megkereszteltté, énekelünk neked, alleluja!

Mert hozzám hajtotta fülét, * azért segítségül hívom őt napjaimban. – Üdvözíts... (Zsolt 114,1-2)

Dicsőség. Most és. Istennek egyszülött Fia.

III. antifóna

Adjatok halát az Úrnak, mert jó, mert örökkévaló az ő irtalmassága. (Zsolt 117)

Bemeneti vers. 1. hang. Áldott, ki az Úr nevében jó. * Isten az Úr és megvilágosít minket! (Zsolt 117,26-27)

Tropár. 1. hang. A Jordánban való kereszteltetéskor, Urunk, * kijelentetett nekünk a Szentháromság imádatása; * mert az Atyának szózata bizonyoságot tön rólad, * kedves Fiának nevezvén téged, * a Szentlélek pedig galamb képében megerősít a szózat csalhatatlanságát. * Ki megjelentél és a világot megvilágosítottad, * Krisztus Istenünk, dicsőség neked!

Konták. 4. hang. Kijelentéd magadat ma a mindenségnek, * és a te orcád világossága, Uram, * jegyeztetett mireánk, * kik önérettel dicsőítünk téged mondván: * leszállottál és megjelentél nekünk, * ó, megközelíthetetlen világosság!

Háromszorszent helyett: Akik Krisztusban...

Prokimen 4. hang. Áldott ki az Úr nevében jő, * Isten az Úr és megvilágosít minket. (Zsolt 117,26-27)

Valóban méltó... helyett:

Magasztald, * én lelkem, * a Jordánban megkeresztelt Krisztus királyt!

Irmosz. A nyelv képtelen...

Áldozási vers. Megjelent a mi üdvözítő Istenünk kegyelme minden embernek. Alleluja.

Vízszentelésre

Sztíhírák. 8. hang. Az Úr szava a vizeken kiáltja mondván: * Jertek, mindnyájan, * s vegyétek a megjelenő Krisztus lelkét, * a bölcsesség lelkét, az isteni félelem lelkét * és az értelemnek lelkét.

Ma a vizek természete megszenteltetik, * és a Jordán kettészakad, * s hullámainak folyását visszatartóztatja, * látván a vízben keresztelkedő Üdvözítőt.

Mint ember a folyóvízhez jöttél Krisztus királyunk, * és bűneinkért Előhírnököd kezéből * szolgálai keresztiséget fölvenni sietsz, * jószágos Emberszerető.

Dicsőség. Most és. A pusztában kiáltónak szavára: „Készítsétek az Úr útját!” * – szolgálai alakot vevén magadra * eljöttél keresztiséget kérni Urunk, * ki a bűnt nem ismerte. * Láttak téged a vizek és megfélemlettek. * Remegett az előhírnök, és felkiáltott mondván: * Miképp világítsa meg a mécs a Napnak világosságát? * Hogyan terjessze ki kezeit Ura felett a szolga? * Szentelj meg engem és a vizeket, Üdvözítő, * szentelj meg engem és a vizeket Üdvözítő, * szentelj meg engem és a vizeket, Üdvözítő, * ki elveszed e világ vétkeit!

Olvasmányok után:

Prokimen 3. hang. Az Úr világosságom * és szabadulásom; kitől féljek? (Zsolt 26,1)

A kereszt alámerítésekor: A Jordánban...

Keresztcsókólásra sztíhira:

Dicsőség. Most és. 6. hang. Magasztaljuk, ó, hívek, * a mi Istenünktől reánk árasztott jótétemény nagyságát, * ki vétünk miatt lett emberré, * és megtisztulásunk végett tisztítatik meg a Jordánban. * Ó, ki egyedül tiszta és szennytelen, * megszentel engem és a vizeket, * és összezúzza a vízben rejtőző kígyók fejeit. * Merítsünk tehát örvendezve e vízből atyámfiai, * mert a hittel merítőknél * láthatatlanul adatik a Szentlélek kegyelme * Krisztus Istenünktől * és lelkünk Üdvözítőjétől.

Végül:

Áldott legyen az Úr neve mostantól mindörökké! Háromszor.

A nagy alkonyati zsolozsmán

Uram, tehozzád után

2. hang. Mindnyájunk megvilágosítóját, * ki keresztiséget jött kérni, * látván az Előhírnök * örvend lelkében és remeg, * és kezével mutatván őt a körülállóknak mondja: * Ez menti meg Izraelt, * megszabadítván bennünket a haláltól! * Ó, ártatlan Krisztus Isten, dicsőség néked!

Megváltónk keresztelésekor egy szolga által * és a Szentlélek bizonyágtétele alkalmával * az angyali seregek elszörnyűködtek, * mennyből pedig az Atya szózata hangzott: * Íme ő az, kit az előhírnök keresztel, * az én kedvelt Fiam, kiből nékem kedvem telik. * Krisztus Istenünk, dicsőség néked!

A Jordán habjai * téged, ó, élet forrása, befogadtak, * és a vigasztaló Lélek galamb képében leszállott, * és szolgálja előtt meghajtja a fejét az, * ki meghajlítja az egeket, * és a szolga kiáltja és hangoztatja a Teremtőnek: * Mért parancsolod nékem, hogy erőmet felülmúló dolgot cselekedjem? * Énnekem van szükségem a te keresztelésre, * ó, halhatatlan Krisztus Istenünk, dicsőség néked!

Az Előhírnöknek

1. hang. Mintája: Dicséretes vértanúk... Látván téged, Krisztus, a Keresztelő, * hogy hozzá jössz, és keresztiséget kérsz tőle, * rettegve kiáltott fel: * Miért kívánod tőlem, * hogy erőmön felül cselekedjem, * ó, hatalmas Uram! * Hogyan érintselek kezemmel, téged, * ki mindenek főntartója vagy? * Inkább te kereszteld meg a te szolgálodat!

Mint ember jelentem meg előtted, * és megközelíthető lettem néked, * ki isteni természetemre nézve megközelíthetetlen vagyok. * Gazdag levén, önként szegénnyé lettem, * hogy elszegényedvén, meggazdagítsam az emberi nemet * halhatatlansággal és szabadulással, * jöjj és kereszteld meg azt, * ki nincs alávetve az enyészetnek, * és a világot a haláltól megszabadítja.

Mindenünnen körül vagyok vétetve, * és menekülni * képes nem vagyok, * – mondá Keresztelő Szent János * – az Alkotónak: * Miként fogadjanak be téged e folyó habjai, * ki magad életadó forrás vagy, * és üdvösséget ömlesztesz * a te szent megjelenésed tisztelőinek.

Dicsőség. 6. hang. Üdvözítőnk világító Előhírnöke, * magtalan szülők gyümölcse, * a Szűztől születettnek kegyeltje, * kit még az anyai méhben üdvözöltél, * s kit a Jordán folyóban megkereszteltél, * téged kérünk, ó, nagy próféta: * Ments meg minket a gonosz incselkedéseitől.

Most és. Isten Igéje jelent meg testileg az emberi nemnek, * keresztelésre lépett a Jordánba, * s az Előhírnök így szólott hozzája: * Hogy tárjam ki kezeimet, * s érintsem a mindenek fenntartójának fejét? * Bárha Máriának vagy is magzata, * tudom, hogy öröklétű Isten vagy, * földre szállasz, kit a szeráfok zengedeznek, * s mint szolgáló nem tanultam uramat keresztelni. * Fölfoghatatlan Urunk, dicsőség néked!

Menet. Prokimen A mi Istenünk... Énekeskönyv 114. oldal.

Előverses sztihrák

4. hang. Mintája: Jelül rendelted... Látván téged az Előhírnök, * hogy hozzá jössz, Uralkodó, * megrémült, * és mint engedelmes szolgáló félelemmel kiáltott fel: * Minő alázatosság, ó, Üdvözítő, * minő szegénység, amelybe öltözködtél? * Te, mint kegyelmes, * szolgáló alakot öltvén magadra, * a megalázott embert emeled föl.

Elővers: A tenger látta ezt és futott, a Jordán visszafordult.

Jöjj hozzám, * ki üdvösséges titkot teljesítek, * feleléd az Előhírnöknek, * és ne félj szolgálni nékem, * mert én a bűn által megtört Ádámot megújítani akarván, * mint bűnnélküli ember keresztelkedem * a Jordán vizében, * melynek habjaiba mostan * leszállani látsz engem.

Elővers: Mi lelt téged tenger, hogy futottál?

Naptisztulást ki látott * a földi emberek közt? * János ennek ellentmond, * és aki az egeket felhővel borítja, * patakokat és folyókat fakaszt, * meztelenül a folyam habjaiba merül. * Csodálom a te rendkívüli gondviselésedet Uralkodó, * kérek, ne terheld a te szolgálódat * rettenetes parancsoddal.

Dicsőség. 4. hang. Mint jámbor férfiú, * és a kegyelemnek örvendetes Előhírnöke, * az emberi nem javára és újjászületésére * a Szűz Máriától megtestesült Megváltót * megkeresztelted, ó, Előhírnök, * és a gyászt végül megszüntetted, * és az örök élet elfogadására * az emberi szíveket előkészítetted * a keresztelendők bűnbánata által, * ó, Istennek kedvelt prófétája!

Most és. Jertek, kövessük az értelmes szüzeket, * jertek, szemléljük a megjelent Uralkodót, * ki Jánoshoz jött, mintha vőlegény lett volna. * Jordán látván téged megfélemltet, * és folyását föltartóztatta. * János pedig fölkiáltott: * Nem merem tartani a Halhatatlan fejét. * A Lélek leszállott galamb képében * megszentelni a vizeket, * és szózat hallatszott a mennyekből: * Ez az én fiam, ki a világra jött * üdvözíteni az emberi nemet, * Uram, dicsőség néked!

Tropár. 2. hang. Dicsőégteljes az igaznak emléke... Énekeskönyv: 93. oldal.

Dicsőség. Most és. A Jordánban... Énekeskönyv: 690. oldal.